

Tema: Nuo VIS LABIAU prie DAUGIAU

„Turime trokšti ir rinktis tik tai, kas mus labiau veda į tikslą, dėl kurio esame sukurti“ (tai yra, „šlovinti, garbinti ir tarnauti Dievui, mūsų Viešpačiui, ir per tai išgelbėti savo sielą“).
Tokią Pradžią skelbia Ignacas Lojola: kvietimas suvokti savo gyvenimą ne kaip vis didesnį daugybės darytinų darbų prisiėmimą, bet kaip dinamišką būdą krypti į Dievą, kur tas „labiau“ yra susijęs su įtampa, su intensyvumu, su „plačia ir dosnia širdimi“, kuri visad ir dar vis atsiveria.

Šv. Rašto skaitiniai:

- Mt 10, 17–31

- Gal 6, 1–10

Peržvalgai ir pasidalinimui:

- 1. Ar yra tokių sričių, kur man pasitaiko „daryti vis daugiau“ arba „turėti vis daugiau“ arba „būti vis daugiau“? Jei taip, tai kokios šios sritys? Kokiuose dalykuose?*
- 2. Ar jau esu susidūręs su savo ribotumu? Kada? Kokia buvo mano reakcija? Kokia prasme, šiandien žvelgdamas per atstumą, galiu pasakyti, kad ši patirtis mane vedė į tą „daugiau“?*
- 3. Kokią laikyseną, buvimo būdą stengiuosi „labiau“ įgyti šiandien?*